

БЛАГАТА ДУМА

Единъ ловецъ ималъ дванадесетъ снове. Всичкитѣ биле лоши и непослушни. Чудѣлъ се ловецътъ какво да ги прави. Седналъ единъ день предъ кжщата си и се замислилъ. Край него миналъ единъ старецъ съ торба на рамо. Спрѣлъ се и го запиталъ:

— За какво жалишъ, ловецо?
 — Мене си жалия, дѣдо. Лоши снове ми даде Господъ.
 — Е, не жали! — рекълъ му старецътъ. — Азъ ще ти помогна, ако ти ми занесешъ торбата до колибата. Тежичка е.

Взелъ ловецътъ торбата и, когато стигнали въ колибата, старецътъ бръкналъ въ торбата и извадилъ единъ лжкъ и три стрели: Едната златна, другата сребърна и третата желѣзна.

— Слушай, — рекълъ той на ловеца, — виждашъ ли тия стрели? Вземи си която искашъ отъ тѣхъ и иди на края на гората. Тамъ расте едно дърво съ три клона. На всѣки клонъ виси по една ябълка. Ако вземешъ златната стрела, съ нея ще улучишъ най-голѣмата ябълка и ще станешъ най-богатия човѣкъ на свѣта. Ако вземешъ сребърната стрела, ще улучишъ срѣдната ябълка и ще станешъ най-силния човѣкъ на свѣта. А ако вземешъ желѣзната стрела, ще улучишъ най-малката ябълка и ще имашъ най-чудния гласъ на свѣта. Преди да вземешъ, хубаво мисли!

— Коя ли? — извикалъ ловецътъ. — Разбира се, златната ще взема. Като стана богатъ, ще раздамъ на синоветѣ си пари и тѣ ще станатъ послушни.

Нищо не казалъ старецътъ. Далъ му лжка и златната стрела и ловецътъ отишълъ при дървото. Примѣрилъ се и улучилъ най-голѣмата ябълка. Тупнала ябълката на земята. Взелъ я ловецътъ и я разрѣзалъ. И